

Amorul adevărat, amorul profund, nu se mălăimește a fi restrâns în barierele unui oraș, în-bășit în zidurile casei; — îi place aerul, libertatea, profumul dulce al kymniei, iarba verde, arborii ombroși, florile 'n iarbă, razele lăminioase ale lunei, strălucirile voioase ale stelelor, kântărele ce străbat spațiul, mi se 'ngână kă kântărele păsărelelor.

Lina simți avaria, — kă or ce păsărikă de a sbăra, — ea astenta kă o imnaciengă neșnășă va-ra, -- adică Băile; — ea voia se alerge koketă mi șmoară kălkând kă nișorșelei delikate stăncile 'nflorite ale Balaganălei, — se resnăre aerul în-bățtor a Zărbăoai.

Vara veni, — mi Lina plecă.

Kășșă ce lokșica dănsa la *Șerbăneuți Pu-voasa*, — era o zidire albă mi grăcioasă, ce se askăndea modestă, 'n dosul unei dămbrașă verde akonerită de arbori stăfoși mi sokșari; — sîșită de la bisrika satălei mai înainte kășșă va năș, nă șn mik delșșor; -- în vale kăra limpede mi kristalină, lălomigă, ce se desfăce în trei rîșleșe șernăind line mi armonioase; — din kolo de gîrlă se arădikă maestos mi șănerb Balagană, kă rășina'i lăngă mi poetikă, kă dealșrile'i verză mi variate rîșele'i stănkăose mi romantice; — din koaș de gîrlă drămă ce dăce la xană adășărilor, satălei, o alee de arbori ce 'mă ingășă șăbrele voioase kă ceie inșrejmășekă kășșă ei; — o portigă la drăm șăre lălomigă, mi o altă noartă la drăm șăre șăbt Prefektăra lokșăi.

*

*

*

Serviciul lui Pașl îl ginea în orăș, — însă
distanța fiind foarte mică, — el năsea merge foarte
des să o viziteze.

Întîia dată kînd merse, Ialomîia era mare, ana intra 'n trîsuri, kîii se lîntaș anevoc kî valz-rile, wi șa minșt kreșș kî era șș se începe, pro-nșngș nșmele ei, kai fîkșș o șltimș silire wi cîmîrș la mal.

El se onri la Bezdedel, mi-wi lsz trszgra akolo; — Xangisl en Grekoteiz mik. szrl, novit, mi pretengios, ii servi de klzszz wi'l dase nlnz 'n bzile de la Mergbnemti.

—E! tora xnde merzims kokonasxle;— il in-
trebz Grekoteisl.

— La kasa П . . . . . R . . . . . stii? — în
întrebare Uasl.

— Oxi! — resnænse xangiðl, ego næ stið, ma si
gasimð, se 'ntrebamð.

Întrebară pe mai mulți trecători kariî le ară-
tară drumul, mi se orientară după informațiile ce
li se daș pînă ce ajunseră acolo.

Et se optirz l'ingz portirz, Hasl flxerz aria
obiqnirz; — Grekz s'ri m' deveni palid.

— Ma tine ine asta? — zise grekoi strind mi dăndu-se înapoi snerial.

— мммм! — и response Паша ашкэндэ'л де
bray, ши ашкэнзэндэсе кэ ел дэпэ нортигэ.

Greksl era galben ka tarta de ycarb, bazele'i invinegise, tremara, figura'i se lungise, bolovrnise okii marl zndoindezb de nã avea a face kã an prokãror kare zãl skimba rolãl ka sã devie an xou kriminalã.

S'a observat kə amangii aș malle asemănări kə
xogii mi kə Kriminalii.

La auzirea semnalului, Kaliga eși, s-a îndreptat în partea unde auzise flăcărul, mi îi eși înainte voioasă și răsând.

— Aidi, aidi îi zise ea: — Xagisl n'a venit mi că voi năzi, da nă vine el azi.

— Xaaa! tora katalamvano zisse grekăl revenit din îndoirea și oare kăm din temerea lui, esti vorba di xamoră, ti prostă ti imi, nă stiamă ego. . .

Pașl nă askăltă sfărșitul frasei Greko-Române se arăntă în arma Kaligei și priimi în brațele lui pe Lina kare îi eși în nainte sârșind ka s'îdea dălele' și amoroasele' sârșiră.

Este instil de a snăne kă zioa așcia o netreacă akolo, și kă a fost una din cele mai ferice ale jănegei lui.

Păgine zille dăntă așcia Iorgă enstigmat mi amăgit de un laș inimik, înghele nasănea ce avea Pașl de nevasta lui, așzi vizitele ce'î făcuse mi merse la băi. — O ceartă s-a netreacă între ei, și din zioa așcia Xagisl năcena a o observa.

Însă amiul și kolegi al lui Pașl mătândăș la băi, el avea nătektă de a merge s-a netreacă akolo și mergea adese ori, — kăte odată mergea kă o trăsăntă ce lăoa de la un amik, mai adese ori kălare ne un kal ce îi înkiria un doroban.

S-a înghele kă întâia lui vizită era pentru Lina, pentru Lina ne kare kă toată naza și observașnea bărbatului său, o nlimba ne mănă Balașă, zikind și așzind kăvinte de așcia ne kare nă le dăntă inima niul odată; și ne kare le renetă sâșletă adese ori;— monte amoroase ce adăk aminte timăi trekăș, dar trekăș în ferice. O kăte seră senine și frămoase, kăte seră voioase un

kare chersl cra gîntsit de stelele asrii, florile ăm-
bulsmeaș snagisl, Ialomiga kargea lin, aersl era
lin mi dslce, vntsl adiea nșuin mi rzkoros, a ne-
trekxl el ferice; — ferice ka Rafael ın brayelee For-
narine; — ın sensagixnı delicoase, ın volșntșu ăm-
bștșoare. — De kște orı ın grădina ce era la snate-
le kasel cı a mezel el rezematș kș frntea nș sșnșı
șkșntștorıș ce sșlla agitat, kș mșna ın mșna lșı,
kș kștșrile nrivind ın okiı cı lșngșrowı, fredonșnd
o romanșu armonioasș, zikșndșı „te isbesk!“ mi sor-
bind sșrștșrile ămștștșoare dșntș rșmenele'i bșze.

O nrivind'o ıine-va la razele lșminoase ale
lșnceı ce sș refletaș asrii ne palida'i mi dșlceat figș-
rș, vșzșnd skșntșeele amoroase ce lșceaș din okiı cı
kariı sș 'ntreceaș ın seninșl sereı kș strșlșvirile ste-
lelor, admirșnd așele bșze ne kare sș ıngșnaș doșt
rșmene foı de roze, șn sșrșs delicos mi șmede
de sșrștșrı; — ıuı arș fi zis kș brșna Andalșzș
a lșı Alfred de Muset, nș o ar nștea ıntre-ıe ın
gragıı mi ın frșmșșegș.

İrivind'o ıineva apșsatș ne dșnșl, kș brayș'i
ınkonșrșndșı gștșl, kș nșrșı blond gșdilindșı
figșra, kș mșna'i ne nentsl seș; — ar fi zis, — „Iatș
șn om ne kare 'l isbeııce Dșmneșcș kșıı ıı a
dat șn ınger sș'l nșzeaskș.“

İnr'o searș, mersese la bșı sș fakt o katagrșfie
de avere-ıa șnșı rșnosat; — ın seara așeia sșb Ad-
ministratșrșl da șn bal; — era o Dșminekș.

Ka ın toate sșrșbtșorele lșmea adșnatș di-
naintea xanșlș askșlta lșștariı, mi kavaleriı amabili
serveaș damele; Pașl șmedea lșngș ea . . . dșntș sșrș-
mitșl xoreı mi al netreșerelor toatș lșmea ınainte
de a merge la bal ıleakș sș se nlimbe, Lina sș o-

urewte akasъ, Pahl dъ ne din dos mi se dъce în grъ-
dintъ unde era lokxl zntъlnirelor ferivite; Trekъse a-
uroane o orъ kъnd Kaliya vine mi le snъne kъ a ve-
nit Iorgъ mi kъ nъzewte la portigъ; Pahl ese ne
poartъ, fъrъ ka el sъ'l poatъ vedea, el intrъ zn
kassъ, il kaxъ nrin toate nъrgile, face o sчentъ ne-
vesteî-lъi, o чeartъ oragioasъ mi teribilъ sъ netreче
zntre dъnъi dъnъ kare чeartъ el sъ konvinge kъ
e zn gъgъman mi kъ Pahl nъ era de lok akolo, niчъ
nъ vъzъse ne nevasta lъi.

Altъ datъ, zъ a nъrxl kъ Pahl era la poartъ
mi kъ nevasta lъi a emit sъ'l zntъlnеaskъ, atxnчъ
kъ reneде dъnъ dъnsa, o anъkъ mi znчene a bate
ne Kaliya; — sъ face zn skandal aша de mare zn
kъt asd тогъi veciniî kariî sъ reneд mi eî, aleargъ
mi vinъ de adъk nachea zn kasъ mi între Xagisl, ne
kare fratele eî sta gata sъ'l skilogeaskъ.

De atxnчъ Xagisl nъ mai avъ astъmmъr, el rъuse
legъtarele intimityeî sale kъ Pahl, mi znчenъ a'l
nrivi nъ nъmaî kъ rъчealъ dar шî kъ xъrъ.

Пхгin znsъ zъ nъsa lъi Pahl, mi de rъчeala mi
de xъa lъi, kъ toatъ sъrvegereca, kъ toate observa-
цiъnele lъi, Pahl mi Lina gъseasъ mizlokxl de a se
askъnde de dъnsxl, de a se degiza, de a se întъlni.

În fine vъzъnd kъ nъ poate a avea niчъ o dovadъ,
niчъ kear o asekrare desne adъlterxl neveteî lъi,
mi kъ toate nentъx dъnsxl nъ era de kъt nrobabil-
litъgъi mi nevertitъdinî, sъ decide odatъ a чere lъi
Pahl o eksnlikagixne; — il akostъ, mi din eksnli-
kagixnea lor rъmase konvinъ kъ lъmea zъ znшela-
se, mi intimitatea lor redeveni tot ачeia.

XIV.

Unde încep firele a se încurca.

Vara treacă, kəm treceaș tot ȳn lăme! tot mi kiar amorș! Toamnă Lina kare sȳ mătase ȳn kasele ei sȳ dăse la vie kș sorș'a ei rȳmase ȳn orăș.

Petrecherile mi distrakȳionile de toamnă le-am arșlat, este dar înștil a zice kȳ nș skȳna niȳi o okaziune de a o vedea, de a o întȳlni, de a merge akolo sȳ treakȳ o zi nlȳkștȳ mi ȳnkȳntȳtoare pentrș dȳnsșl, o zi kare trecea feritȳ mi renece ȳntr'șn sșrșs al ei, ȳntr'o strȳngere de mȳntȳ, ȳntr'șn sȳrșlat.

Niȳi șn inșident nș veni sȳ țȳrbșre feliȳitatea lor, ea venea adesea orȳ ȳn orăș mi amorșl lor sȳ petrecea kalm, feritȳ, fȳrȳ ka niȳi șn nor sȳ'l țȳrbșre, fȳrȳ ka niȳi șn regret sȳ lș adșkȳ șn sșsnin trist mi dșreros.

Într'o zi, Pașl întȳlni ne șligȳ ne dorobanyșl ȳc'ȳ da kalșl de mergea la bȳi.

— ȳe fȳȳ amiȳe, kalșl tȳș ȳȳi este?

— ȳȳi Domnșle, ȳveȳi trebșingȳ de el.

— Așș, înșș ȳș vroȳ sȳ mȳ înșoȳentȳ mi tș.

— Bșkșros Domnșle, nșmȳi vorbiȳi Dșmnea-voastrȳ ȳȳxmistrșlși sȳ nș'și zȳkȳ ȳeva,

— Bine, disearz kənd s'o'ntəneka bine, tɛ sɛ vii kɛlare mi sɛ mɛ aʃtenɟi aʃi, lɛngɛ prɛvɛliea lɛi Grigorie Gəgeamɛʃ la kolɟ— mi plata o mtiʃ.

— Am ɛngeles Domnɛle sɛ trɛmʃi.

Seara se dɛse kɛ ɛn amik ɟe venise din Bɛ-kɛrestʃi, la L. . . . franɟez, akolo se anɛkɛ de o preferanɟɛ, mi ɛʃtase kalɛl mi dorobanɟɛl, kənd Xagisʃl intrɛ ɛn kainerɛ. — Atɛnɟi Paɛl ɛmʃi adɛɟe a-minte ɛndatɛ proiektɛl lɛi, se skoalɛ ka ɛn om kare a ɛʃtat ɟeva foarte immortant mi roagɛ ne Xagisʃl sɛʃi ɟie lokɛl pɛnɛ ɟe se va re'ntoarɟe; — anoi ɛntor-kəndɛsɛ kɛtre amiqiʃ seʃi.

— Askɛltaɟi le zise el ɛn limba Franɟezɛ, ne kare Xagisʃl nɛ o mʃiea, prelɛnganɟi jokɛl, intranɟi voʃ de o trebɛi, dar sɛbt niɟi ɛn pretekst nɛʃi sɛvɛrɛmʃi ɛnainte d'a mɛ 'ntoarɟe eʃ, mi maʃ kɛ seamɛ nɛʃi lɛsɟi sɛ pleɟe.

— Am ɛngeles ʃi rɛsnɛnde amiqiʃ ɟe kənd Xagisʃl se instala la lokɛl sɛɛ mi el nleka.

La rɛsnɛntiea xligeʃi gɛsʃi dorobanɟɛl kɛlare mi ɟiind ɛn mɛnɛ frɛɛl kalɛlɛi ɟe nreɟɛtise nentrɛ Paɛl, Paɛl se arɛnkɛ ne ɛa mi nleɛɛ renede ʃn galonɛl ɟel mare.

Era ɛntɛnerek aɛa ɛnkɛt nɛ se distinga obiek-tɛl la ɛn nasɛ denɛrtare, el alerga, trekɛnd nodɛl, dɛ intr'o groanɛ kade el sɛb kal, kalɛl lɛngɛ dʃnsɛl, se skoalɛ, se skɛtɛrt, re'nkalekɛ mi nleakɛ iar ɛn galonɛl ɟel mare, se rɛɛɟesk.

— Nɛ 'nnemerim noi astɛ searɛ Domnɛle, am aʃɛns la Viforɛta ʃi ziɟe dorobanɟɛl.

— La Viforɛta! ɟe kɛɛm la Viforɛta? eʃ vo-esk sɛ merg la . . . .

— ʃtiɛ eʃ ɛnde vocɛɟi sɛ mergi dar am rɛɛɟit

— Răzbit?

— Da vezi bine, ți întîlnirekai asta de iși poate skoate okii cineva, bine kî n'om răzbi, am răzbit.

— Ei apoi.

— Sî ne 'ntoarcem ținapoi.

— Ținapoi fîr s'o fi vîzai, nî sî poate, mai bine mort.

— Ce e dragostea asta, ia sî lîsom nî iși la dreanta, e șa drîmîleu, pare'mi-sî kî o sî ne skoagî drent akolo. — Dar țișet kî sînt gromi, mi d'om kîdea ne slîșim.

Haî lî drîmîl la dreanta iar ți galon.

— Aoleo! asde în șma lî.

— Ce este?

— Am dat ți tr'o groanî nîlî de anî. . . .
xaiî Domîle, xaiî kî am ajînsî.

În adevîr era ți valea viei ei, ei se onrîr a-kolo, Haî dedî kîlî dorobanîlî, mi el intrî ți nîntîr.

Flîerî dîntî obișî mi Kaliya esse, Lina era kî sorîs'a; o ce searî dîle de anksietate mi de ferî-șîre; vîzîndî ea skoase șa gîntî mi s'arînkî la gîlî lî; kînd nlekî Lina kare vîzî întînîrekî mi mîia kît era drîmîl de rîș, sî arînkî tremî-șînd ți brîșele lî mi bîșele lî mîșersîr dîșî lakrîmî din okî ei. La întoarșerea sa, Xagîl kalnî mi gîșșmanî jîka kîrîșî ți lokîl sîșî mi kîștîga nîntîr dînsîl.

— Șînde ai fost domîle îl întrebî el?

— La Vîlîșîl de anrozî rîșnîșe Haîl.

— Aoleo! tokmai akolo! ai avî drentate de ai șezî așî de mîșî.

Șn sșris treks ne bazele tatșlor ȳelor lalȳi, sșris de milȳ mi de ironie ne kare xagışl pteo-kșnat de ppreferanȳȳ niȳi nș'l bȳgȳ ȳn seamȳ.

Toamna treks, treks earȳ mi iarna sgomotoasȳ de balșrȳ mi netreȳerȳ, treks mi amorșl lor kalm, fericit mi netșrbșrat. Pașl era fericit.

Kȳl de absșrdȳ sȳ se parȳ omșlșl fericiirea a-ȳeia ȳe sȳ netreȳe în șn sșris, în o sșrștare, în o kȳ-tare a femeiei ișbitȳ! o epokȳ ȳn viaȳa omșlșl, șn moment ȳn jșneȳa lșl, ȳn kare aȳea fericiire e sȳnkltz nentș el, în kare o toatȳ viaȳa, lșmea lșl.

Primȳvara reveni, kș soarele eș, floarele, pȳșȳ-relele, mi iarba verde, Lina nș mai ședea la ta-tș's'o, sȳ mștase akasȳ la dȳnsa. — Kasa eș sȳ for-ma de șn salon ȳn kare era șn nat, o kanapea, natș fotolizrȳ, toate akonerite de damaskȳ de bșmbak verde kș galben, ȳntre ferestre ȳn kolȳ o masȳncagrȳ, ȳntre alte doșȳ ferestre lȳngȳ nat o meșȳoarȳ kș poslav verde.

Alȳșrȳ era o kȳmȳrșȳȳ, jos o kamerȳ; o kame-ra aȳeia așna de mikȳ, așna de ȳngășȳ kȳte fericiirȳ a konginșt ea nentș el, fericiirȳ marȳ, volșntoase deliȳoase se șmnle viaȳa șnșl om de sșvenire șkșmne, nerdelele aȳelea miȳi ȳngșste de kȳte orș s'a lșsat diskrete mi misterioase ka sȳ askșnzȳ a-morșl lor mi ka sȳ lase sȳ strșbatȳ ȳn kamera lor o razȳ de soare ȳe venea voioasȳ mi koketȳ sȳ'șa-lște, sȳ salște inimele ȳe sȳ ișbesk mi sȳ askșlte melodiele kșvintelor amoroase.

Nș se mai ȳntȳlneaș niȳi ȳn kȳmȳrșȳȳ, niȳi ȳn kșxpnea de la tatșl sȳș; — ȳn limnii 'ntȳiș dșnp mștarea eș, se ȳntȳlneaș la o kșkoanȳ vecinȳ nșșȳ sșbt o protekȳișne streinȳ, ȳeia ȳe lȳȳea kasa

inviolabilă mi amorăi lor protejat mi ei. — El aş-
tenta pînă ce eua Xagisl în tîrgă săă pleka
zndeva, — mergea akolo, ea sîrea din kărtea ei, în
grădina Vecineî mi prin grădină ajungea într'o
kameră mikă mi misterioasă în kare intra ne
fereastră.

Maî în şrmă s'a întîlnit la o altă vecină a
ei, nevasta zndî amnloiat.

Dar treksse doi anî, doi anî e znd sekol, mi
o simgea; kă timnăi ce treksse, kă florile ce sî
vestejise, kă pîşrile ce fîgise, amcrăi ei fîgise,
dar kă primăvara, kă florile, kă pîşrelele ei nă maî
revenise.

Kînd el avă ideia ayeastă nentru prima oară,
kînd nentru prima oară a krezt a vedea kă ea nă maî
avea nentru dînsăi de kăt o afekţiune reche, a kre-
zt a mări de dîrere kăci o izbea! — atîncî znsă
a voit sî fie om, sî iea zna din acele rezoluţiuni
serioase, profunde, kare sfîşie inima omălsă odată
nentru tot d'azna. . . a voit sî se desnary.

Poate obiiciş, poate o sîvenire skîmnă, poate
o rekşnowtingă d'amor, poate kiar o reminisçenşă
de izbire, ca nă voi, atîncî a vîzst în trînsa o des-
nerare ce a krezt adevrăt. . . O amikă a ei îi
snănea kă era tristă mi distrat, ea sîfferea mi
voia prin orî ce mijlok sî sî reîmpache, lăi îi jşra,
kă îl izbea, kă nă izbea de kăt pe ei; — ne via-
da tatălăi ei, ne mormăntăi konilei ei kă îi era fi-
delă, el o izbea mi nă a avst kşragisl de a se desnaryi.

Xagisl nă nămaî aşzise, dar simşise tot, mi
pîndea okazişnea fîră a da nimărsăi sî zînge-
leagă nimik.

Ei konşienşă era la acea vecină a ei foarte de-

narte de a se autentă la venirea lui Xagixl, — era seară frumoasă, — ea era anekată kă kanxl ne nentxl lăi Ilaxl, o lakrimă de amor mi de regret lăcea 7u genele ei la idea kă ar fi năstxl fi desnărgiđi, mi mănăi građioasă să nlimba disrată ne nentxl lăi, kănd axziră afară vocea Xagixlăi

— Deskide să intră la tine, am s'ăđi snăđđ ceva.

— Dară. . . .

— Ei deskide frate.

— 7nsă. . . .

— Deskide omăle, 7e'ăđi e frikă, de 7e nă deskizi să netreče 7eva ađi.

Rekănoskănd vocea bărbatxlăi ei, ea se arănkă săbt o masă de toaletă 7e era kolo.

Era 7e va nobil mi mare 7n femea ayeia kare miimea desonoră, sra bărbatxlăi ei, deskonsiderađiunea sovieťăđei, disnređđl tatxlăi ei, nerdereă nămelăi mia noziđiăneđi ei nentă 7el 7e o iăbea; — era 7e va nobil mi mare 7n femea ayeia kare aveă kăragixl mi abnegađiunea de a zice 7n faga lămeđi „iăbesk, mi mormăntxl nămađ mă va desnărgi de 7el 7e mă iăbesăe.“

Era 7e va nobil mi mare 7n femea ayeia kare renănga la tot 7e e 7n lăme, dat sneđi femeđi, mi făcea sakrifiiđiđl onorăxlăi ei omăxlăi iăbit.

De atănvă kăl va timn să o sărvegere de tot momentxl, din nartea Xagixlăi; lokările lor de 7ntălnire eraă kănoskăte de dănsxl mi snionate kă 7ele mađ strasnice 7nvengixnă, mi ea mi el eraă srmărgiđi snionăđi 7n toate nasărele lor. — O dar amăngiđ sănt ingeniomă mi nă să lasă să se diskărajeze, Kaliăa nrivegeă akasă kănd el oia ne kănd anrodă nă 7ntă'ă n kolđ al xliđei vedeă kănd veneă el 7n tărg mi veneă 7ndată de

fi ʔnwtiingă; atənuʔ okolea xligele ne din dosx̄l giğ-
niei ewa tokmaʔ afar̄ din barier̄ l̄nḡ fortifika-
ciūni la kap̄t̄l gr̄dinei ei; ea ʔaskənz̄ndəsx̄ n'între
arbori mergea akolo x̄nde o l̄soa la brag, wi k̄xtaš
am̄ndoʔ lok̄l misterios wi ferice x̄nde amor̄l
lor askəns okilor̄š indiskregi n̄tea sk̄na de snio-
narca Xagix̄l̄i.

Odat̄ l̄x̄nd'o la brag al̄emit am̄ndoʔ ne x̄u
noroīx n̄n̄ la glesn̄ askənz̄ndəsx̄ wi x̄mb̄l̄nd
ne l̄nḡ wan̄x̄r̄i ʔn desent̄l in̄lyimelor n̄n̄
la bariera Ḡemtilor, x̄nde aš intrat ʔntr'o k̄xs-
c̄, mik̄ k̄r̄x̄m̄z a k̄reʔnosesoarc era o nepoat̄
a anrod̄l̄si. — Alt̄ dat̄ intr'o k̄x̄ciuar̄ de c̄-
rank̄ afar̄ din barier̄ ne dr̄xm̄l Laz̄rilor, ʔn̄-
sx̄r̄ o skar̄ wi s'a ʔrkat am̄ndoʔ ʔntr'x̄n pod d̄-
r̄mal x̄nde a aulern̄sx̄r̄ o velinḡ ka s̄z poa-
t̄ medea. —

K̄t era de nobil̄, de brav̄, de k̄r̄gioas̄
avea femece kare s̄z l̄nta k̄s s̄rvegerca b̄rbat̄l̄i
ei, k̄s disgracia tat̄l̄i ei, k̄s primejdiile f̄riilor
de jeal̄zie al̄ Xagix̄l̄i nentr̄x amor̄l l̄i ʔas̄l
k̄t era de nobil̄ wi plin̄ de abnegaciune avea
kreat̄r̄ frel̄, delikat̄, palid̄, ʔe s̄z inima ʔn̄cet k̄s
ʔn̄cet̄l la fok̄l amor̄l̄i, wi gr̄ssea ʔn inima ei
o eroik̄ energie ka s̄z afr̄nte tot wi s̄z'i dea
l̄i o orḡ de ferire, o parte din ʔe avea maʔ
s̄nkt mi maʔ fr̄mos în s̄flet̄l ei; — ori ʔe s̄-
ferinḡ, ori ʔe nenl̄chere, ori ʔe x̄miliaciune o gr̄-
sea resimnat̄ wi s̄r̄z̄nd̄, wi lak̄rima ʔe trecea
as̄rie n̄rin genele ei s̄z amesteka ne b̄z̄'i k̄s ra-
zele avel̄i s̄r̄s de ʔnger divin ʔe n̄stra tot
d'asna uentr̄ ʔas̄l — o da! în moment̄l acela
s̄z kredca ībit, ībit în adev̄r k̄s sinceritate. —

Dar ce e mai bizar și mai kauricios de kâl o femeie?

În fine ea s-a decis a sfârșia aveau viața de anxietăți, semnificativ bătăiești ei în termenii precizii kâ nă nămai nă va renunța la Pașl dar kâ nă mai vroente sânt nișl și nă nătekt a mai trîi kâ dînsul mi toatî doringa ei era a s-a desușgi definitiv de el — și deklaru kâ din momentul acela s-a kredea kâ totul liber, kâ nă'l va mai askalta nișl odatî, mi kâ nișl odatî nă va mai fi nentru el, alt ceva deklî o kânoskâtî indifereintî mi reve;— dînu o svenî orșioasî Xagîl și vîndî tot mi s-a mâtî la mîmîs'a.

O din momentul acela eraș liber!

Dar ea însuși obosită de Xagîl rânse odatî kâ dînsul, kâ desușgire mi nentru tot d'ăna.

El plecă d'akasu, se mâtî mi vers o desușgire.

*

*

*

he

De atînuși eraș liber! liber de a se izbi liberî fîrî a se mai askande de nimeni;— liber de a sta zănușent fîrî a mai kalksla momentele, liber de a 'mî sîrîde fîrî ka sîrîssî lor s-a mai fie suinat de nimeni, liber de a'mî vorbi fîrî ka kâvintele lor s-a mai noatî fi așzite de cineva alt deklî de Dîmnezeș.

He kînd avea femeie îi da vele mai positive dovezi de o izbire sinuș;— o nresimșire tristî îi zăngea inima mi îl fîcea a se zîdoi de dînsa;— kâ toatî abnegășionea nobilî ce demonstra, kâ toate sarkrifivele imensc ce ea îi fîcea, kâ tot acel s-a

ce avea nentre dânsul atâtea atrakţiuni isbite, atâtea volenţiuni delicioase atâtea fericiiri înkântătoare; ş'apoî kând înkonjara kă brăţele'i taliea'i mîndioasă, kând băzele ei arzînde îi da sîrăţerî îmbăţitoare, kând ȳitea în kăţerile ei năre mi limpezî o pasiune profundă; kând kan'î blond s'ă anasă pe nentăi lăi kă o săblimă eksnresişne d'amor, ş'îşi gîra'î mămăra „te îşbesk!„

O atîncă toate îndoirele disnăreacă ka năste vise negre, toate temerile treceacă, toate ankşietăţile făgeacă din inima sa; mi kredea în ea; — sâşleţl lăi se reamălea de konşienţă mi de fericiire, de sne-range radioase mi de kredinţe skămnăe, gîndirele făi de îlkăzîni poetice.

Într'o zi el aîşă tot adevărl realitatea s'ă desfăşăra înainte'i, miel se konvinse kă nă nămaî Lina nă 'l maî nătea îşbi dăr kă ea îl înşwela.

În zioa aţeia simţî kă ȳeva s'ă rânse în inima lăi armonia sâşleţlăi s'ăă tăkă mi o lakrimă tristă diskretă mi silenţioasă ȳe kăre ne obrazlăş lăi fă singăra oraşîne fănebră ne kare o pronşunţă la 'nmorînăi tarea a tot ȳe'î făscese maî skămn în ideălrile sale; în zioa aţeia Năşl lăoă o otărire fermă. o rezolăşîşne nestrămălabîlă, ş'n partit dăreros, dăr pronşugat.

Nă îî zise nimik, nă îî făkă niţî o măstrare, nă o a lăsat niţî kiar s'ă înşeleagă kă el era înştrăit de adevărl.

Dăr în zioa aţeia nă o văză.

A doa zi nlekă în Băkşewtî . . . , totăi era ş'fermit mi amorăi lor el se forşă s'ă lăite.

*

*

*

Aci v^z v^z kritik lektor saș amabila lektri^z k^zriomⁱ mⁱ intrigantⁱ.

V^z autentagⁱ la sⁿ densem^ent tragik ^zntok-maⁱ ka 'ntr'ⁿ roman^z al lⁱ Walter Scolt, saș ka 'ntr'^o dram^z a lⁱ Schakspeare; — la sⁿ densem^ent oribil, ^zmfior^ztor ^zn kare om^zl^s inamor^zt ⁱmi in-shelat k^znd n^z omoar^z p^znt^z la ^zel din s^zrm^z ino-^zint m^zsikant din orkestr^z, saș n^z s^zarge ^zel n^zg^zin vre o treⁱ z^zci de lam^znionⁱ, s^z omoar^z el ^zns^z'mⁱ in desperarea mⁱ r^zsb^zenarea amor^zlⁱ.

Eⁱ bine n^z; — nimik din toate astea ero^zl nos-str^z ni^z n^z moare ka Edgard de Ravensv^zod, ni^z omoar^z ne nimenⁱ ka sⁿ ero^z de melodram; — ^zi n^zleak^z ka sⁿ om kalm mⁱ r^zagionabil.

Se den^zrt^zca^zz din lok^zrele x^znde a i^zbit mⁱ a s^zferit at^zt de m^zlt, le z^zce sⁿ s^zltim adio mⁱ i^zca s^zvenirea lor d^zl^zce mⁱ s^zz^zmi^zet^zoare ^zn s^znds^zl inimeⁱ lⁱ x^znde k^znt^z o trist^z v^zeshnik^z pomenire amor^zlⁱ ^zce ^zng^zron^z in ea.

Vis^zl a perit, i^zss^zis^znea a trek^zz^t, armonia a t^zkk^zt, poezia a ^zny^zet^zal.

K^zte o dat^z s^zvenirea Lineⁱ maⁱ vine ^znk^z deⁱ f^zace inima s^z tresare; — at^zkn^z ⁱi nare k^z o-strange ^zn br^zgele lⁱ, k^z e in a^zcea kam^zer^z mi-titik^z, in gr^zdina mitrop^zolicⁱ revede arborⁱ ^znv^zer-zigⁱ, floricele ^zce k^zlegea^z ^zmp^zres^zn^z, koloarea ro-^zkieⁱ ^zce n^zarta; resim^zte s^zrst^ztreleⁱ i^zbite, p^zres^zis^znea m^z-neⁱ s^znt^z vol^zz^znt^zz^zile s^znk^zte ale i^zbi^zreⁱ, reax^zde ana din k^zazan k^zlokotind ne vat^zz, mijiet^zl v^znt^zlⁱ n'in-tre s^zz^znze, p^zamⁱ eⁱ s^zmorⁱ k^zlk^znd iarba; — dar toate a^zvestea ⁱi anar^z, le revede, le reax^zde le resim^zte s^zz^znin, s^zz^zfering^z, s^zz^z regret, ka o s^zve-nire sk^zmp^zn^z; ka o sensag^zis^zne d^zl^zce a inimeⁱ, iar n^z ka o doring^z.

Akəm lîmî zîce: — „feriqirea nê rêde nîvî o „datê denlîn omêlê, îî sêrêde nêmaî, mî dîsnare „mie'mî a sêris mî inkonstîntê merge sê sêrîzê „altora akəm.

— Florea a 'nflorit, îmî adat nêrsîmêl cî vîl „maî sêav vîl d'întîîş mî s'a skêtrîat nentrê el „ka sê rîmîfloreaçkê nentrê altêl, tînsê maî malîdê „mî maî nêşîu voioasê.

„Kavalîna amorsêlî 'mî a trîmesê armonîele vî- „le maî tîktîntîtoare vîle maî sonore, maî dîlîvî mî „maî delîvoase, ea sê va rînetî nentr'ên altêl însê „maî nîano mî maî diskordê.

Tîn karnavalsêlî tîekêl odatê la balêl maskat, o amîkê îî sînsê kê Lîna era îî bal; — el tîesêrî, dar îîma lîî îmî tînvînsê tîndatê emogîşîna mî kînd o vîzê era kalm; -- se anronîe de dînsa îî tîntînsa mîna mî ea o sîrînsê.

— Sîam kê emîî tîn Baksêrîmî îî zîse el, sînsê'mî de emîî ferîqîrê?

Ea îî nîvî kê o kîtare lîngêroasê mî îî rîs- nînsê nîrîn ên oftat.

Akəm o revêde adese orî, o 'ntîlînesê îîn kâlêa lîî.

Dar o revêde fîrê a maî sîmîî nîvî o emogîş- ne, nîvî o dîrêre; kîvî nentrê dînsêl Lîna îşbîrê, amanta adoratê a mîrîl d'odatê kê amorsêl îîn îî- ma lîî; mî nê maî nîvîesê îîn ea de kît o fîmîe; o amîkê.

O sêvenîre skîmînz o ferîqîre sînkî a jîne- gîî. . . . . o orî tîekêlê mîearsê dîn vîeagî kare nê va maî revenî.

XV.

Conclusiune.

Uaxi s'a fãkãt snektator indiferint, rezonãtor
reche al viegei.

Oasuele obosit, fãrã plãcere, fãrã iluxiune fãrã
amor, — ariveamãe kã o kãtare distratã nektarãl ȕe
lãcemãe în kãnt kã rãbinãl, — uĩ vede trãkãnd ne
dãnaintea lãĩ aȕele ombre ãnkãntãtoare kã bãze de
mãrgcean, kã dinqĩ de mãrgãritar, kã okĩ de moim
kã talie svelte uĩ mlãdioasã; albe uĩ dãlȕĩ vise ar-
le jãneȕeĩ, ȕe se risinesc kã vĩrsta, uĩ nerd aris-
mãrile lor radioase, kãnd desȕeugãia a sfãșiat tot ȕe
este tãnrũ uĩ kredingũ în sãșletãl ãnãĩ om.

Akãm el nã mãĩ ȕere de la femeĩ, de kãt ȕeia
ȕe ele not da în adevãr — plãȕerĩ uĩ distrakȕiãntĩ.

Kãte odatã inimã lãĩ nãre a mãĩ tresãri, o skãn-
tee de tinereȕã nãre a se mãĩ redemȕenta în sã-
șletã'ĩ amorgiĩ, ãn vis dãlȕe uĩ ãnkãntãtor nãre a
mãĩ legãna kãte odatã sensaȕiãnele lãĩ, — atãnȕĩ
ĩĩ nãre kã floriile aã ãnkã profãmãrĩ sãave, kã vãntãl
are ãnkã monte armonioase, kã bãzele aã ãnkã sã-
rãtãrĩ ãmbãtãtoare, uĩ sãrĩsãrĩ delĩȕioase; — atãnȕĩ
el ãnȕearekã ãnkã a dãȕe kãna ȕe nã este de tot
demartã, la gãrã'ĩ setoasã mi arãzãndũ, — kãnd soar-

be înkă nektarâi îi vine amar, kătarea lăi se stinge iară'wî, frântea'î se'norează, kană'î se'nklină, wi îi revine avel disgăst giegos de tot ce este amor wi ferivire.

Aniî szi cei lineri, ka niste năringi risinitori, a desmountenit viitorâi szi.

Flori askate wi risinite în kalea tineregei lăi,— anlekate akam triste ne tija lor vestejită, wi ne kare kâte o dată o lakrimă, roșă răkoroasă a inimăi, se'nplintă ka se șușreze amărâșnea regretelor lor.

Kâte odată o savenire delicioasă, — a timniloră strășniği de jăneșă, de izbire wi de ferivire vine wi kântă sșfletăi szi o armonie rănitoare,— dar învet kă învet melodia dășce se denșrează, se nerde în trekăt, wi învetează ka mărșara lînă a vântăi între frânzele nălite de akilionsi toamnei, ka adio a lăi Schubert, ka akventele jănei kantiw a lăi André Chénier.

Este în viața omăi șn mare adevăr nă kare nimeni nînă akam nă a'nverkat a'î analiza, — șn simgimânt ce kresce 'n inimă ka iarba ne morminte, wi kare 'nășwasce sensașionele, ka niatra reșe sșb kare akonerim o ființă izbîț wi anșș din șerăi lămei noastre. — ȘITAREA!

*

*

*

Dșnă ce sșferi kăt va timn de o sșferinșă de așele kare omoară tot ce este sensașione în om, wi nă 'î mai lasă deșt golăi în sșfletăi szi, wi șnă korn ce se mișkă fără a mai simgi alt-ceva deșt

dărerile fisisce. — Pașl katъ sъ 'mîi redeschente inteli-
gența sa amorgitъ, mîi se desfășoare dînaintea i-
maginațiunei sale alte tablouri, altъ direkție, alte
gîndiri kare se înteargъ dăreroasele impresiuni че
sfîșiasc inima lui.

El mîi bîts nentel ka se vazъ dața el simțea
să resnet de abigienă în el; — nentel rămase lini-
mit mîi nemiukal.

*

*

*

Veni 24 Ianuarie, — avel akt mîreg mîi patrio-
tik nentъ kare Istoria va avea pagini atît de fră-
moase, mîi kare ne năse ne kalea snirei.

Pașl antrenat de zntăsicasmul general vîzъ în
aktel alegerei Prințului Kaza o erъ noz kare se
deșkide nentъ marъ, erъ de snire de libertate,
de progres, de tîrie de legalitate, mîi de egalitate
înaintea legelor; — în faga snor prinținsri atît de
frămoase, de nobili; a snei înfrîngiri generalъ atît de
zntăsiasmătoare, — el se deșise a lăa o parte akti-
vъ în lăkrîrie pîrei, a adăce kontigentul mișilor
sale rerăse la rădikarea edificielăi kolosal al kîrăi
Romăni născerъ bazele cele mai înmortalante.

Pentru aceasta el învenx a stădia nozițiunea,
oamenii mîi lăkrările nrekam craș.

*

*

*

Krte va zile, kiar kete va lăni, avel stădiș era neste nstingr, — totăi se konfăndase în avel mare mi nobil akt, — nă nătea nimeni vedea de krt antșiasm mi infrăgire; — dar dănr krtē-va lăni avel stădiș deveni fașil mi fertil.

Нашл інченъ а стăдіа політіка гурей.

Uatimele înrășnite krt-va timn, isbăknir kă maī mare trīe mi maī mare violengr, — 4ei din toate uartitările kariī visase Domnirea, desilēșionaii dia ayeastă nrăyire seakr, devenir de o fārie trbată, mi inchenr a face o opozīșne din 4ele maī inverșnate; — mēlgynită banilor 4e vrsase sam-sariī Bibeskălăi în ayeștă intenție o kriză snrīnntătoare se ivi în komerčiș, falitele inchenr a se săkveda kă o raniditate nesnăș mi în skrt timn 4ele maī marī kase de komerčiș krtzr din kăza konseksingelor fatale a 4elci inkideri a banilorș în proekte vile mi meskine. -- Ayeastă neroroyire is-bi gara d'odată ka ău trșnet. — kredităi s'askāse, komerkial se paraliză, o sgrăyie trribilă se ivi în toate nrăyile, mi trebrile immedikate făkr kiar Găvernălăi o pozīșne kritikă mi difiulă,

Тоуї прадъторїї, лїнгшиторїї, деснотїї, 4okoї-трекстălăi mi aī regimelor de konrēngișne mi de abjektișne devenir liberariī 4ei maī infokaii (in vorbe mi se făkr mononoliztorii zilei, — ka mi în trekst așetiī visar a mononoliza postările nrblive, întrenrinderele statălăi, foloasele gurei, mi a nroșita eide dāșsele, — ei ămlăz antikamerele ministrilor mi ale Domnitorkălăi, inchenr a lingșmi mi a snesnekăla așnra slăbiviznetor mi natimelor 4elor de la nătere mi ka în trekst se servir de inflēngi, de favoarī, de trečerea 4elor 4e'i imuresoară.

Afară de auestiî, emi o farnikărie de liberali la kariî nimeni nici nu visase până atunci, kanavitchi negative, talente nule, vizitori scurți, kariî nu aveau alte merite decât nu mai răknetele lor, și un fel de năstere brăstăre și primejdioasă că care imens oninixnele lor, și kiar voința lor.

Partituriile se formară 'n lagăre și o lăntă 'n-verșnată învenș între ele;— atunci învenșă nu mirile de albi, de roșii, de verzi, de patrioți, de vânzători, retrograzi, de moderați de konservatori șal.— toate partituriile care se pot rezuma în aceste kăvinte, — „*interestul, patria. sra, desbinarea, resb-nări individsale.* — Ceî mai eksagerați, învenșă o politikă svăzuiată și primejdioasă, kanabilă de a kompromite nu numai viitorul țării, dar kiar eksistința ei prezentă, — arma avelor *anelmisiuți* era kalomnia, denșnșarea, injăria defăimnșea și batjokora, — oameniî ceî mai rezonabili, ceî mai probi, ceî mai onorabili, ceî că bune intenșionî, erau persekșăți de dănușii în toate mișkăurile lor; — ambișioni, vani, nesokotitșii, ei se bătău ne ministere, as-niraș la portofolișri și toată lănta lor nu era decât ka se ajungă la năstere.

Desșăstat de ayeastă bătălie a șrei a natimilor, a invidielor a ambișionșelor oarbe nesșșioase a mediokritășiei și a nălitășiei în kontra meritelor și a kanavitchiei.

— Păsl întoarse privirele salue șure Literatșra țării,— șure partea inteligentă a Romăniei.

Atunci el văzș că întristare o pozișione goală și oribilă, — o țară fără știinșă, fără arte, și că o mișă Literatșră abandonată lăsată la voșea întămulțrei și a nenășrei,— o țară ce nu

nosedz niŭi xnel din xvraxirele sxiingifice kare in
cele lalte guri a format burbagi a kror lamiŭi ŭi
kxnowingŭi a civilizaz naŭiele, le a lamiŭat ŭi le-a
nxs ne kalea nerfekxiŭneŭi ŭi a nrogresxiŭi,

Kxrsxi de Istorie al D-lxi Aron, ŭi magazinxi
Istoriŭ al D-lor Laxriani ŭi Nikx Bxiyeskx, ŭi Is-
toria lxi Vaillant, iatz tot ce nosedxi afarz din
remarkabilxi oner de kxlegerŭi istoriŭe a dokxmen-
telor vekŭi de D-nx Kogxiŭniŭeang.

Literatxra gureŭi se rezxmx mai kx seamz in
kxnteye vekŭi ŭi nonxlare, in legende ŭi noxestŭi.
trxsxiŭi mureŭe ŭi karakteristiŭe trexate ne arinile
tradixiei la posteritate din generaxiune in genera-
xiune, — ce denotz bxbxiŭia xniŭi nonol brav, ka-
nabil de akxiŭni croiŭe, kare nxiŭge amar asxra
xnei soarte asxri, ŭi asxra stxiŭi de xmiŭiare xnde
se afla, — xonte armonioase, sxsxiŭxiŭi gxiŭitoare
kxiŭxiŭi dxiŭi de amor kare leagxiŭ delixios gxiŭ-
direa, ŭi adz sxiŭetxi la sensaxiŭni inxiŭxiŭitoare;
lakrimi ŭi xxiŭxiŭi a inimiŭi tinere ce sorb dxiŭeaga
vieŭei in o sxiŭxlare ŭi xliŭ sxiŭeringele lxiŭei in
kxiŭinte de izbiŭe, — kxiŭeye xxiŭdxiŭesxiŭi ekxoxxiŭi de
kodxiŭ, tradixiŭni voŭniŭesxiŭi kare afxiŭntz notera,
skxiŭteŭi arxiŭitoare de patriotim, ŭi de naŭionalitate
ce notxiŭ deveni o flaxxiŭ nobilz ŭi vastz, o frx-
moasx asxiŭolz de xmbre ŭi de libertate nentxiŭ
geara noasxiŭ.

Kxiŭeye ce seamxiŭ kx noesia ka aŭele ale lxi
Omer, ŭi Virgil, — fante gigantiŭe ka aŭele ale
Eroilor sekolilor trexxiŭi ŭi mxiŭxiŭi.

Kxiŭeyeŭe ŭi legendeŭe nonxlare ale Romxiŭnilor
aŭ o mare assemxiŭnare kx noesia Nordxiŭiŭi, — ŭi
nosed mxiŭt din karakterxiŭ sombxiŭ ŭi melankolik al

inspirațiunilor lui Ossian; — aș tot de odată o înălțare de gândire, o mărire de cășetare, o energie de simțimânt mi o dăceagă de eksnresisne kare face sâfletele rânite de kad în o ekstasă sâblimă mi o refleksiune profundă, de unde ese kă dăreru prin kompararea trekătsăi gigantik mi mândră, kă prezentă mik mi smilit.

Afară din acele kântecu populare, ekxoxrî dăluț mi renitoare ale trekătsăi; noesia noastră este foarte sbrakă în operi, dar însă bogată în kășetări mi frămăseșu.

Kerlova avel d'ântăi d'intre noeșii kontinoranî a pârștat înkă avel sigiliă al melankoliei poeziei Nordăsi, avel karakter sombră al lui Osian amestekând în inspirațiunile lui ceva din năsterea okcidentală mi din varietatea koloriloră a lui Dante; — inspirațiunile sale asăpra *Răsinelor țergovește* sânt o prodăkșiune mărăuț mi nlină de frămăseșu, ne kare șn geniș mare kă *Voltaire* nă s'ar fi rowit de a le sâbskri, sânt în ele idei vaste, simțiminte nobile eksnrimate kă eleganță mi energie.

Săirităi șman mi mai kă seamă emălagiunea patriotikă, ar fi kă totăi deskărăgiate; dak'ar fi șn lăkră dovedit kă totăi în lăme nă este dekăt invidiă, năsisne personală, interes meskin, sensăgișni individuale, — dak'ar fi șn lăkră dovedit kă viața națiunelor atărnă de la voingă uelăi mai tare, — dak'ar fi dovedit kă ajange șn nămr de giălele mi de baionete de kare șn popol nămeros noate se disnă mai măt în kontra șnăi stat mik.

Simțimântăi de *indinendenuș*, de *naționalitate* de mărire a inspirat ne togi noeșii; — în sensăgișnile lor eksist oare kare prejădiușri fanatice kare șnesk

simțimintele de *ansrare* mi *amor* al natriei, — kș doringi nemărginite de volăntăgi mi de fericiți.

Acestea sânt impresiunile che prodăche mikșl poem (il nătem nămi ast-fel) al lăi Kșrlova, — în el eksistă o vagă doringă de libertate che o gi chește omșl fermentănd săb ațea armonie gravă mi dăche kare ne vorbeshche de mărircă trekștăslăi.

Văkărestii poeți din tată în fiș, trekănd poeți din generațiune în generațiune, pănă la D. Ioan Văkăreskș, kare a dotat poesia Romănă kș prodăchișni che vor treche la nosteritate, mi vor deveni odată, oneri klasiți.

Ioan Văkăreskș, este fără 'ndoire șna din imaginăsiunile chele măi fertile mi măi sniritșale în litererele Romăne, — el a renșngat la melankolia sombră a lăi Ossian, la fantastikșl generăslăi poesieli Nordslăi, mi a dat cel d'intăi semnal al imitațiunei okcidentăslăi, — ka poet Ioan Văkăreskș e șnăl din cei măi mari ne kare 'la avăt Romăni, — el are mălt din viučișnea a lăi Beranger, mi cheva din poetika kșgetare a lăi Lamartinnes; — în oneriș săi ațeste doz natări se lăntă șna kș alta, mi nș se șchie kare râmăne învingătoarre, — lăi îi plăche mărircă, însă imaginăsiunea sa veselă nș o trateasă kș ațea serioșitate profăndă kș kare o trateasă șniș poeți, el îi șride mi nare a se jșka kș dīșna, — „șrekeă e drșmsl inimeī“ a zis șn astor mare, — mi el a șmat ațeasă zikătoare a 'nkăntat șrekeă ka se ajșngă a atinge inima.

Primă-vara amorăslăi nș este de kăt o imitație din Anakreon; dar imitație, aș mi ele valoarea loră de kșrșgenie a limbăgișlăi, de eleganță de stil, de bogăție de rime, de fașilitate a versifi-

kzrei, de notrivire a eksnresixnelor, de noesie a imaginagixnei.

D. Ioan Eliad inteligengz vastz, fertilz, — kon-
venyxne mare, — merit nekontestabil ka axtor; —
karakter original, — bizar, — imnosibil; — ce-
le mai framoase prodskixni ale sale sant tra-
dskixnele odelor mi a elegielor lxi de Lamar-
tines, — skrise in xn stil kxrgxtor mi facil,
in o limbz pxrz mi elegantz, kx regxli de
artz eksakte, — kx o noezie dxlce mi rxnitoare
kare inkxntz inima.

— Ilinz avi D. Ioan Eliad s'a ginxst la ade-
vxtatxl anogex al mxrيرهi Literilor, — de avi vine
aceia skoalz de denravagie Literarz sandatz de din-
szl, — aca kakofonie de radikalisme eksagerate kare
face din limba Romxnz, xn adevxtat *Txrn al Ba-
belxlxi*, — aca pretenyxne amfatikz, ingxmfatz, kare
se denxzteazx de tot ce este noesie armonie dxlce,
mi din kare nxmai rxmxne de kxl xn versifikxtor
abil ce se lantz kx grextygile de stil mi de skriere.

Boileau a zis.

„Que dans vos écrits la langue révérec.

Dans vos plus grands excès vous soit toujours
sacrée

D. Eliad nx mai ginea niyi o sokotealz de limbz
mi de eksijenxele ei, — o xmnlea de neologisme
ne'ngesele mi nxse cea d'intxi niatrz la acest edi-
ficiix strxmb, fxrz simetrie, nevonlit, absxrd, ne kare
o jxmime eksageratz mi eksaltatz nxin tristele se-
minge ce a semxnat acest poet in inima lorx 'l a
rxdikat ka monxmentx poetik nagixnei Bomxnz.

D. Ioan Eliad a voit sz imiteze no Victor Hxgo
mi sz fie fandatorxl xnei skoale de Literatxrx mo-

dernu, mai ignorant însuși mi mult mai puțin dibaciș dectă acest atlet al școalei Romantike Franzeze D. Ioan Eliad se rătăci în calea ce anșkă, mi dedă în urânstia ce însuși deskidea sâb namii lăi, mi în kare tără ne togă jsmă Români kari avâră xusringa de a'l xma orbesce.

Grigorie Aleksandresks Esônăl României, — Grigorie Aleksandresks sâb anaringa lăi bân-omikă nai-vă, are tot snirităl strălxit, toată finega mănukătoare, toată fașilitatea fertiă a lăi *Lafontaine* nșmit de Franzezi „le bon homme Lafontaine.”

Aleksandresks nă s'a murginit în misiunea de fabălist, instrăktiv, morăl, snirităl, — el a făkăl fabăle politice, a bișit viăisrele mi slăbiăisnele Găvernelor mi ale nășlilor, le-a arătat kălea binelăi mi a măriri, — le-a dat kiar eksemplăl virtășilor ce-tăgenestă.

Năskăl sărak, — kreskăl sărak, — Aleksandresks făkă inkă din cea mai fragedă a sa kônătrie stădiăl inimei xmană, — a sâșferingelor nășlăi, — nrob, nenărtinitor, integră, Aleksandresks a isbit akolo xnde trebăia se isbeaskă; — mi tot kărktersăl săă mândră mi indenendent, toate simșimintele lăi vas-te, patriotice, mi generoase, sânt kônrinse în așeste versări.

„Nă e ama legea natărei, nă e ama a ărei lege

„Kă tot ce nă e la lokă'i va kădea trășia lor.

„Al sădorilor streine rod, ei nă'l vor mai kălege

„Vă fi mare tot Romănă! — ărei lăi folositor.

„Kăgetări adănk askănse, ideă drente mi înalte

„Ce în inimile alese xra lor le anșsa.

„Vor vedea lămina zilei, mi în formă de mară fante-

„Săb năvirea năvedingăi, lămei se vor arăta.

Geniș filosofik mi serios, — ka Lafontaine el a askəns filosofia ləi adənkə mi patriotikə în forma gləmeayə mi məukətoare a fabləi, — ka ale ləi Lafontaine fabləle ləi sənt satire biqizitoare ale sekoləi mi ale oamenilor enochei ləi; — Toporul mi Pădurea — Elefantul — Oglindele, — Căinele gonit — Șoarecele și Pisica — Căinele și Câțelul — Pisica Selbategă și Tigrul — Dreptatea Leului, — Lupul moralist — Lebăda și pui Corbului — Privigetoarea în colivie — Ursul și Lupul — Boul și Vițelul — Vulpea Liberală — Cucul, Căinele și Măgarul. — sənt dovezi nekontestate mi rekənoskəte ale genișləi liberal, al amorəlăi de ȣarə, ale izbirei sale nentrə adevər, ale sniritləi sarkastik dar jəst kə kare el isbesue omenirea în viȣisrele mi nekəviinȣele ei, — în desnotisməl mi ingəmfarea desnogilor. —, în sləbiqiznele mi orbirea nonəlăi.

Aleksandreskə este fərz kontestagie xna din gloriele noastre Literare, — e kə fabəlist însemnat e xə noel mare, mi ka Lafontaine, ka Boileau va trece ne ariuele nemərirei la nosteritate, xnde va ȣəsi o jədekətz dreantə eksemntə de *invidie mi de nasənī*.

Vasile Aleksandri, este fərz kontestare ȣelə mai glorios din astori mi poezi Roməni; — inimə mare, mi nobil; simȣimintele ȣele mai frəmoase mi mai patriotice vibəz în səfletəl səș, mi el le eksaltă în versəri səblime mi melodioase; — Vasile Aleksandri este ȣel d'intăi mi ka sə zicem ast-fel singərl fondator al xnei șkoalə teatralə în Romənia.

Naȣionalitatea, libertatea, natria, sənt instinkte kare nəskərz în inima ləi de odatə kə el, kreskərz kə dənəl, mi se desvoltarə 'n el kə stədiəri nro-

faude, serioase, întinse, kă o instrăkuyăne solidă
și vastă. — Aleksandri și Ioan Bălăceanu (cel tînăr)
sunt oameni karii aș mai mult suirî în ambele
urîcinate Ţinite; — înzestrat de natăr kă avel sui-
rit fin, mășkător, de băn kompanie, ironik pînă la
sfîșiere, nemărginit, — simyundă în el fokăl sakră
al izbirei de yăr, — sigăr de suingă și inte-
ligență lăi, Aleksandri lă literale și poezia kă ăn
skon nentă a ajunge la libertate, kă ăn mijlok de
a înțigă și de a innobila kăgetărice și simyimintele
Romănilor.

Nă este prodăkuyăne a sa, nă este oner ciuit
din kondeisl să, kare se nă fie markat de avel
sigiliș ăe genizl singăr noate da ănel skrici, kare
să nă aibă kăgetări nobile și generoase.

Aleksandri este 'n oneri să ăn tin antik; se-
ver, grav, kare s'a nerfekuyonat nrin finegă, ele-
ganță, și afabilitatea modernă; — elă nă are ăcea
greutate, ăcea ăuțsare a ăstorilor vekî dar are 'năl-
garea lor de gîndiri, și frămășegă loră de simyi-
mănte, — el atinge săblimăl făr a kădea în
nedantismăl loră.

El a ădnat toate kăntecule nonslare ale Ro-
mănilor, — toate ekxărice dăly și mărege ale
trekătlăi, — toate ăcele mărgăritare și brillante
preyioase kare 'mnodobesk kășna literară și Na-
uyonală a Moldo-Romăniei, și din toate ăcele tra-
digăni inkăntătoare, din toate ăcele kăntecule deli-
yioase, din toate ăcele legende rănitoare, a făkă
o săblimă și măndră salbă noctikă nă kare ima-
ginyășnea lăi bogată o semăntă kă rime elegante,
fertile, simyite, kă versări în ădevăr frămășegă și
patriotice.

Poesiele lui Aleksandri resnir an urofam s'av de auele ye imbatu inima furb a o tarbura mi furb a o obosi,— kare leagutu delye s'fletel mi il adu la imnresion delivioase, kare eksalt kageturile, mi kare nobileazz gaxtel.

El este intre poegii nostri auel kare a snit ne lungu satira karakteristika a lui Moliere murerea serioasu a lui Viktor Hugo mi sniritel gracios, mi fin al lui Scribe, — filosofia lui e xmanu, generoasu, mi Patriotiku, furb amfazu mi furb nedantism, el suie a isbi yara furb fanfaronadu, mi a diviniza libertatea furb a o nene ne an nedestal nstred mi slab al snei nonelarityi faktive mi ne sokotitu,— el n lingxwante natimile mi slzbiqisnele nonelxlu, din kontr isbesue 'n ele kx energie, mi kat se sframe zeitugile de karton kreate de sniritele xware mi rytuente,— faye din libertate an lskru mare nobil, stralutit, a kxrai raze trebse s' lsmineze iuimele furb a le arde, a kxrei instinkte n not avea mikworare mi degradare, — mi se feresue de aueia ye franesi nimesk „des lieux comuns“ suingia viegei, instrakujia, kxnosujingia sant la dzn-sel mijloave nentru a korekta oamenui, nentru a invyga nonxlu, nentru a inturi sovietaea; iar n arme ka se svigru talentele mi kanavitatea, ka se eksnloate nonxlu mi ka se deranene sovietaea;— inainte de a d'ruma, el voesue mai intui se kreeze mi se arduye an edifiyis nox, kx kredingia ka yel vekis va krdca de sine ka tot ye este nstred mi rsinal de yele mai naternive destraktoare ye sant in muna lui Dzunnezei, timnsl mi nrogressu, — kx konvikujia, kx tot ye este vinyis va neri de sine ka tot ye este van mi neomenos.

Lămina gonesce tot d'asna întărnarekă, — el face lămina fără a se necăna de o lăntă nenotrivă mi sterită kare 'mnedekă civilizagă mi înaintarea nănkălkă. — lănta natimelor mi a invidiei, — el kăntă Patria, fără a kănta ne patrioții năutri snoiți nămaî kă rouă de patriotism, — diviniză libertatea fără a se necăna — de saluă Katonă ce se năsză kă liberali, kă se cănoate libertatea; sânt, kredinge ferme, religie sakră ce kătră a însuira nănkălkă, fără ambigăne, fără natimă, fără resbănare.

Anoî noetăl mare, grav, serios, kare face săfletă de se inkăntă, miukă inima de emogăni delicioase, adăce lakrimile 'n okă, însuira simgăinte de isbire de devșement, de o abnegăgăne de adevrătră nobilime, — devine noetăl snirităos, badin satirik.

„Ridendo castigat mores.,

Kritik sever al vișirilor mi al ridikolelor, el le bișăesce kă o vervă ce anăgăne nămaî lă mi kare nă rămine în șrma lă Molier, *Kokons Iorgs de la Sada Gșra*, *Kșkoana Kirița în Iauă mi în provăvie*, *Piatra din kasă*, *Vinul vinel*, sânt adevrăte skolă de morăvșri, nătrete trăinde ale soșietățgei năastre șnde ridikolăl joakă șn rol înșemnat skolă morali mi instrăktive.

He șrmă el ia în mără șrma lă Alphonse Karr, mi Aleksandrs Dămas, krează kăte va năvele simgimentale, noetive, frămoase, bine simgite kare nălgăș asnăragănele mi kșgetările qititorălkă atrăș la așea qetire, urin șn interes real de tot ce este adevrărat, elegant, mi nobil.

Istoria unuă galben, mi kritivele sale Literari,

sunt neapărat oneri de merite necontestabile, de a-
pregieri jaste, de adevăruri drepte ne care nu le
noate nimeni tăgădăși sub nici un punct de privire.

Ka Beranger, el noate zice că mândrie,

„Je n'ai flatté que l'infortune,”

De mi bogat, el a resnektat tot d'asna sursă-
cia onestă, probă, pără, el a ajstat'o, mi a izbi-
to, — nici nu a lingșuit năsterea mi mărirea nici nu
s'a lăssat să'l amezească, — mi a rămasă tot d'as-
na Aleksandri natural, patriot, Român, care ne lă-
gă cea mai strălucită valoare Literară între Ro-
mânii, a avut o modestie ce nărea a se aulika se
a skanză meritul său mi talentele sale.

Ka Beranger el va ajunge la adâncă bătrânețe
că fruntea arădikață, mi senină, că năvii si-
guri mi ne'ncărkagă, că konștiiga șmoară mi că-
rată, — resnektat de toți, izbit de tot ce este Ro-
mân adevărat, are simțiminte de Român, mi simte
în inima lui, simțimintul a ce este nobil mi frămos.

Ka Beranger el mi a kșutligat renumirea prin
fante nobile mi mărițe, — mi în o zi jădekat fără
invidie, natima, individualitatea ce însiră or ce
talent superior mediokrităților; Aleksandri va fi pre-
dăit pentru Românii ka Beranger pentru Francezii.

O mărire Națională!

Dimitrie Bolintineanu, noet în toată năsterea
kșutităși, — el are acea noesie înaltă, șavă, dăru
a lui de Lamartines, — filosofie lui e o filosofie nă-
mai de simțimint mi de imaginație, — realitatea,
pozitivă, lămea așua năkșm este nu întră, că nimik
în inspirație lui, — lămea lui e o lăme ideală
măreagă dar ne care o năstem nămi imposibilă, lă-
me ilșzoriă, bogată de kșgeturi gūitoare mi nalte,

mi bogat, de aspirațiunii sublime, de gânduri poetice, de vervă elegantă, de simțimente ksrate mi nobile; — nimik mai frumos mai kargător, mai gingaș decât stilul lui Bolintineanș, stil înflorit, limbă korektă mi melodioasă versuri bogate de rime dulci mi grațioase.

Poesiele lui Bolintineanș sânt elegii înkântătoare ka ale lui Lamartines, sonate grave ka ale lui Beethoven, melodii dulci ka ale lui Schubert, aucte sublime ka ale lui Weber; — poesiele lui sânt versuri, sânt kântecce armonioase, răsesc înima mi gândirea, mi le adă la șn vis melankolik la kșgeturi nesfârșite ce se pierd în dedăsurile imaginațiunei mi ale sensațiunelor în care volăntatea are ceva divin ce nă anargine pământului.

Bolintineanș nă are nătere materială, brătală, lămească în skrierile lui, — are aucte energie înaltă ce isvorăscce din suflet, mi care emană de la o natură a krei konstrăkție nă e komăntă tălălor măriturilor.

O tânăra Fată ne născă de moarte e o imitațiune sâblimă din jșna kantivă a lui André Chenier, auctentele auctelei komile care se vede în momentul de a trece în o altă viață, sâsninele ei, regretele ei la tot ce este ilăsiune mi are șn prismă înkântător, în viața tinereței, reflekțiunele ce îi insăiră pozițiunea ei, gândindășă la tot ce îi kărită astent moartea ka o bine-făcere năntre kărită în lok de ar fi o kăzime, ea ar fi o konsolare mi o șășringă să o sâblimă mi delivioasă melankolie ce egșată ne Lamartines în aucte versuri fără komăntare în lăme:
*„O temps! suspends ton vol, et vous heures propices,
 „Suspendez votre cours*

În o zi el skria lăi [Bolintineanș șrințtoarea skrisoare.

Era erī o frămoeș searș, — izbite Take, — mș dăsesem în nșdșre, ne iarba verde se vșz snek-takolșl soarelșl anșindș n'ntre arbori; — ne ęer se vedeaș silșete argintiș n'ntre raze romiș, la aęea orș în kare kolorile nerș.

Dșnș kolori înęenșrș a disnșrea mi formele.

Și mș ęrndeam la tine. — mș ęrndeam kș 'n zioa aęcia te fekșsemī efor la snitalșrī; — ęe no-zigīșne pentrș șn noet! — Șrmanș mșrș oblojitș 'n katanlasme.

Iatș-te dar în lșkrșrile nșblięe, — komisar al Dșnșreī, mi Efor al snitalșrilor, — ai intrat în tre-brīlo Statslșl ka Filin al Maęedonieī kșnd a intrat în Babilon, — dar nș'ęi ar nșrea oare straniș kșnd ai ęiti în Quint Curtin, kș Aleksandrș nș ęerș ka resnatș a viktoriilor sale dekșt șn nost de efor. din ęetatea lșl Dariș?

Nș teaī lșsat oare se'ęi fakș ęie, ęea ęe Loriguet e *sovietate Ieșș*, faęe lșl Nanoleon I, ne kare nșmewęe în Istoria Franęei Markizl Buonarate general șef ostirilor maestșęei sale regelsl Luis al XVIII?

Șn noet inkșntș, — mi nșmele sșș devine o indīvidșalitate sakrș, — lș eraī șn întreg, — de ęe ai urīmit se devī, o parte?

Ai intrat în trebrīle statslșl, — nș esa tre-bșingș se fiī șn noet ama de mare, ka sș devī șnșl din ęel 1700 de șankșionarī ai Romșnieī, șrmane Bolintīnene, — iatș-te dar akșm eęșalșl, D-lșl Arsake kare e la komisia ęentralș, — a D-lșl Melik, kare e în nș suiș ęe komisie, mi alęiī mșlęi nșmaī

sviș kꝑꝛꝛ, kariĩ nꝛ nꝛteaș si egꝑaliĩ tꝛĩ dekꝛt
nꝛmaĩ priimind tꝛ o fꝛngie nꝛblikꝛ, — ȝe zik ꝑna, doꝛ.

„Toatꝛ lꝛmea zive akꝑm kꝛ vocuꝛĩ se devii mi
denꝛtat, adikꝛ ꝑnꝛl din ȝeĩ 70.

Estĩ dar ambigios? — Dar ȝe kꝛnꝛnꝛ nꝛtea si
maĩ frꝛmoaș, maĩ glorioaș ne frꝛntea ta de kĩt kꝛ-
nꝛna noetꝛlꝛĩ mare, — mi ȝe strꝛlꝛȝire nꝛtea si maĩ
mꝛndꝛ nentꝛ tine dekĩt aȝcia de glorie naȝionalꝛ.

Eraĩ Bolintineanꝛ noetꝛl, — akꝑm estĩ komisarꝛl
Bolintineanꝛ, akꝑm estĩ Bolintineanꝛ Eforꝛl, — akꝑm
estĩ nitarꝛl Bolintineanꝛ.

*

*

*

Afarꝛ din aȝestĩ noeꝛĩ adevꝛrate gloriĩ literare
ale Romꝛnieĩ, nꝛ maĩ avem de kꝛt kꝛte va kꝛnꝛnĩ
de flori ne ivĩ ne kolea, flori risinite mi gingașe
ale ꝑnꝛꝛ imaginagĩxniĩ tinere, — kꝛntꝛĩ dꝛlꝛĩ eksa-
late ĩn gĩndirĩ frꝛmoase; — D. George Baronzi ka-
re a avꝛt kꝛte va ĩnșniragĩxniĩ ĩn adevꝛr noetivꝛ
d'ĩntre kare ȝea maĩ de merit este Danꝛbiꝛlꝛ, noc-
sie mꝛceagꝛ mi kare destcantꝛ ĩn sꝛșlet sꝛvenir
glorioase mi patriotive.

*

*

*

Proza noastrꝛ este ĩnkꝛ mi maĩ sꝛrakꝛ de kꝛ
noesia, — ka la toȝĩ nonꝛliĩ primitivĩ — (erte-ne
Romꝛniĩ aȝestꝛ adevꝛr) — kꝛntȝele a fost ĩntꝛia
lor ĩmꝛꝛsiꝛne snre Litere, — noesia a fost ĩntꝛiꝛl

lor nas în progresele Literariî, — fакт че́рѣз ка а-
честе progrese se devie mari, frămoase, serioase, mi
să skoagă România din îndrăznețirea din care se afla
mi din care Aleksandri, Bolintineanș mi Alesandres-
kă, a skos'o kă faly mi kă mărire.

Vasile Aleksandri în proză ka mi 'n noesie este
necontestat aчел care are palma Literară, mi care
merită sănremăgia asănra țățeloră: — Bolintineanș
e șnăl din prozatoriî nostri чей mai eleganți.

Filemon a dat o nobă imnălsisăne prozei Romăne; —
daky în țara noastră am avea găstăl *Literilor*, File-
mon ar fănda o șkoală romantikă; — el are mălt din
kăgetarea filosofikă mi înaltă a lăi *Montaigne* чeа
din karakterăl asănă mi veridik al lăi *Labruyère* mi
чeа чe il strikă, generăl lăi *Ste Beuve*; kritik se-
ver mi jăst el să arănkă kăte odată kă săkves în
arena glămei, maniază асeastă armă primejdioasă
kă o foarte mare abilitate; — ironia sa e măukă-
toare mi fină, mi чeа чe dă o foarte mare nătere
snirită lăi săă enigramatik, este o jădekăț dreană,
independentă, loială, kășgăț de veninăl natimei
mi al invidiei. — Măsikant nerfekt, Filemon iăbesче
arta nătră artă, o jădekă ka artă, mi șuie a săș-
gine kritichele sale năin argșmente de adevrăț kă-
noskător mi de șuingă năofăndă. — Imnăresiile sale
de kăłătoriî sănt în oninia țățelor чelor чe se kă-
noskă în litere șn oner de merit real, șn oner se-
rios mi instrăktiv, — аfăgă de amănăntele mi de
deskrierile erădite чe făче ne lektor a kășnoasче
morăvșrile mi instăkășisănele чelor lălte state, el
are vederi filosofiche năofănde mi kiar nălitiche de
o jăstegă gravă mi netăgădășit; — anekdote kă totă
netrekătoare чe dă o 'nkăntare voioase oneră lăi săă;

ka floricelele sǎave ȳe strǎlǎvesk voioase ne o kȳm-
nie ka se dea o idee mǎi mǎreapȳ de mȳrirea
mǎi de frȳmȳsega nǎsterei mǎi a kreaȳiei lǎi Dȳmnezeȳ.

Dakȳ generagȳia noastrȳ ar fi nenȳrtinitoare,
lǎkrȳrile lǎi Filemon vorȳ fi nrivite ka lǎkrȳrȳ filo-
sofice, ka oneri instrǎktivȳ, ȳe not fȳrȳ kontestare se
fie nrivigȳi ka klassiȳi, mǎi kare vor treȳe la nosteritate
mǎi vor fi stȳdiȳrȳ stȳile nentre tȳnerimea noastrȳ.

Sniritȳl gȳsesȳe ȳn oneriȳ sȳi ȳn nǎstriment ȳn
devȳr instrǎktiv serios, kȳrgat de eksȳageragȳia de
eksnesianȳi svȳnȳiate; de kȳgetȳrȳ eksaltate, de vor-
be late mǎi absȳrde kare sȳnȳ sek a Patriotism, de
eksagȳerȳrȳ politiȳi.

Singȳrȳl defekt ȳe mȳstrȳm lǎi Filemon este o
sȳlsire de rezonament mǎi de argȳmentagȳie, o imi-
tagȳie a modȳlȳi de a skri al lǎi *St. Beuve*. ȳn kȳr
erȳrile aȳestȳi kritik, kȳre nȳ a o nrȳt ne aȳel ma-
re Literȳtor de a dobȳndȳi ȳn gȳra lǎi o ȳelebritate
meritȳtȳ mǎi vastȳ.

ȳn Literȳtura Politikȳ afarȳ de remarkabilele
skrierȳi ale lǎi *Chainoy*, skrisȳrile assȳnra *Prȳnȳi-
natelor-Unite kȳtre Vegezi Rȳskala*, — mǎi o mikȳ
browȳrȳ a D-lȳi Boereskȳ nȳ mǎi avȳm nimik. Fȳ-
kȳnd kritika lǎi *Chainoy* fȳȳem tot de odatȳ kriti-
ka *skrisȳrilor kȳtre Vegezzi Rȳskala*; — skrise ȳn
ȳele 'mȳi oniniȳ, ȳn ȳele'mȳi nreȳederȳi, ȳn ȳela'mȳi
snirit, kȳ ȳeleȳawȳi simȳgȳirȳ politiȳi, mǎi kȳ ȳeleȳawȳi
idee de indenȳdȳengȳ nentre gȳra lor, — ȳȳeste doȳ
onerȳsȳnt sȳrorȳi gemene a doȳ snirite mȳrȳ mȳ 'nȳl-
te ale Romȳnieȳi, kare vin ȳnȳl ȳn ajȳtorȳl mȳi sȳsȳi-
nerȳa ȳelȳi lȳlt.

Chainoy mȳi *skrisȳrile kȳtre Vegezzi Rȳskala*
skrise de oȳmenȳi ȳn aȳȳȳr politiȳi, de bȳrbȳgȳi de

stat, de Români izbitori de nație, sânt remarcabile prin dreapta judecată a fantelor lui prevederile de ceea ce era să se petreacă și se petrece la noi; — *Chainoy* e mai serios, mai grav, și pe-tem zi ce mai profund, — *skrisorile către Vegezzi Ruskala* sânt mai tari și mai mîșcătoare.

Dar ce atacă mai întîi ceea ce aș fi căs în adevăr nenorocirea țrei; sistență Reglămentar kare kema numai o klasă, — klasă făr konsistență serioasă, — la kărma treburilor publice și la drep-țările politice, *Chainoy* și *skrisorile către Vegezzi Ruskala* arată rezultatele denlorabile ce a isvorât din Boerism privilegiu bastard kare nă se reasămă niță ne noblega de naschere niță ne noblega merită și a talentelor, și kare nă a fost de kăt un isvor de trafik și de abșzărî nentru Domnitorii trekătăși, și o kale demăș *venetiviloră* ce prin favoari, interese, și korupțione ajungeaș la putere și striveaș klasele asănrile, înăbșmaș progresul, și dărmăș or ce idee de indenendeny.

Chainoy are deskringii kă totăl adevărata și anregiri kă totăl politici și serioase asănta inflenței strein, și a raportărilor țrei noastre kă Rășia și Tărcia; — a raportărilor Tărciei kă Rășșia, și a posigiiei principatelor între aveste doră Ilterii.

Chainoy skris dară Revolugia de la 1848 și înainte de *Konferinve*, judecă poziția țrei de țatnă, întră în amănunte kă totăl importantă, și ratează kestianca săb adevăratul ei pînkt de vedere. El întră în desbateri jște, profunde, invăgate, serioase și mai kă seamă foarte adevărata asănta stă- reii de atnă, el deskrie kă kolori vii și reali, toa- tă stărea noastră politikă, morală, și materială.

de atârnă; — ne arată ne komnatrioșii noștrii emigrații demni dischinoli ai lui Mazzini și Ledru Rolin, în tokmași așa prețios eraș și sânt și astăzi, — jădeck Literatūra și poezia noastră kș jastigiz și nenșrtinire.

Skrisorile către *Vegezzi Ruskala* de mi skrise de alt astor sânt șrmăre a lui Chainoy; — ele tratează kestășnea dănz konferinge kș așeiamă matș-ritate de om de stat, kș așeiamă serioșitate reală și erădită, ka și Chainoy.

Aștorii lui Chainoy și al skrisorilor către *Vegezzi Ruskala* și Vasile Aleksandri sânt nekontestat oa meniș ășei măi de șpirit din România, ășei măi învășagăi ășei măi kanabili, și ășei măi adevștrași bșrbagăi oa-ment de stat ai României.

Singșrele defekte ale lui Chainoy și al skrisorilor către *Vegezzi Ruskala*. — este kș nș sânt skrise și 'n Romănesșe, — așeșă lakșnș se 'nșelege nrin skonșl kș kare aș fost skrise; — note dinlomatique date ne la Ambasadă, — desășșirăi nolitișăi, kreate ka se lșmineze Ekșona așșnra șitșagăi, noastră nolitișă.

(De măl n'eam nrouș se 'nnlinim așeășă lakșnș șerind voia aștorilor și tradășkând așele skrieri remarkabile în Romănește, ninș akșm timșal nș n'ea ertat)

*

*

*

În aștorii noștri am șitat ne șpiritșalsl și ășelebrșl Millo; Moliere al Romăniei; — Tșșș Kalikșl și Prșnșștiile Bșkșrestășl sânt komediș de karakter,

stădiarî profunde mi filosofice, skolî morale mi bivîș
falgerător al vigișrilor, mi al defektelor sovietice
noastre; — *Tuș e șa tin moral mi perfekt, — Liks*
Kobș Anazia sânt nortretarî kontimporane ale so-
vietice noastre.

„Vezî cel ce strigă în gura mare

„Kă'î om de cinste, kă'î patriot.“

Nivî odot, Tartăismul politik maskat sâb snoiala
falșăkă patriot nă a fost mai bine isbit, nivî odot, vi,
vîș jokăkă de kurgî, șarlatanismul, infamia, abjekția
korșunja nă a fost mai bine deskrise mi mai bine
bivînște, Mîlo este dăpă Aleksandri o mare mi frăm-
oasă glorie Literară mi artistikă a gurei.

*

*

*

Bromșra D-lă Bocreskă este o arănkătară
de oki, politikă kare nă lînsesce de merit, dar a
kăreî anregiurî sânt tinere mi neeksperimentate, —
remarkabilă prin stilul mi skrierea ei, ea nă lînsce
nivî de jăstigie nivî de adevăr, e șa onor de ta-
lent năskînd kare se va desvolta.

*

*

*

Hașă iunî întoarse năvîrile snre jărnalistikă.
El gîsi:

Șur! natimă! vonină! injăstigie! orbire! invidie!

mediokritate! țarbare în kontra meritărilor a kanavilor
țigăi mi a talentărilor!

El se denăruie kă oror mi desgăst de năblichitate.

*

*

*

Epilog.

Bine Domnule?

Bine Doamnă?

Ținde e denșementul?

Kare denșement?

Denșementul Romanșilor;— în konklăzisne n'eaî
vorbit de nekontestatele gloriî Literare ale Țurei;—
de Aleksandri, de Aleksandreskă, de Filemon, de
Milo, de Chainoy, de skrisorile kătre Vegezzi Răska-
la, de Boereskă;—

— Dar Pașl Țe s'a făkăt?

— Pașl?

— Da, Pașl eroxl Romanșilor; s'a sînzărat? a
mărit de dărerere? a plekat în năstii?— Țe s'a făkăt?—
săne'mî Domnule Țe s'a făkăt?

— Asĉentagî Doamnă kăt va timp, kăuî va anî
mi vă vom arĉta pe Pașl saș plekănd la Kalifornia
se kate o avere;— saș vă vom faĉe se asistagî la 'n
mormăntarea lăi kă trombe, măsikă, alaiă mi toate
Țele lalte Amen.

— Țe sel amen?

— Adikă așĉentăm kă nerăbdare șn denșe-
ment, orî kare o fi, dar se fie șn denșement.— Nă
am văzăt inkă romanș fără denșement.

Fine.

